

Shalom aan al onze dierbare vrienden, waar je ook bent.

Ik zal een stukje van de essentie met u delen welke een echte liefhebber van Israël in zijn hart moet markeren. De oorlog waar we tegenwoordig allemaal mee te maken hebben, is een oorlog tussen het licht en de duisternis. Tussen nep en echt. Tussen leugens en waarheid. Hasjem doet tegenwoordig prachtige dingen. Hij brengt Zijn absolute kracht en Zijn Koninkrijk van de Ene en Enige naar onze kennis terug.

De manier waarop de zaken verlopen dienen dit doel. De zaken ontwikkelen zich zeer snel, aangezien we bijvoorbeeld kunnen zien wat er in Syrië is gebeurd. Ongeacht alle pijn en alle verliezen die onze natie – Am Israël – draagt; we kunnen het grote wonder van de Almachtige niet negeren en ik bedoel het absoluut grote wonder dat Hasjem doet met zijn liefhebbende volk Am Israël. Ik heb het gevoel dat we volledig beschermd worden door zijn stralende licht en liefde en ik wil jullie, mijn vrienden, vertellen dat er iets in mij opkwam om met jullie te delen.

Veel mensen die de essentie van de TeNaCh en de profeten en het onbreekbare verbond dat we met Hasjem hebben niet begrijpen, denken dat G-d een andere natie heeft gekozen die Israël zal vervangen. Ze beweren dat het nu de tijd is van het 'Nieuwe Testament' en dat het 'Oude Testament' niet langer relevant is, omdat Am Israël zich niet aan het verbond hield. Dat is wat zij denken.

En hier is een kort en duidelijk antwoord op deze leugen. Heeft het 'Nieuwe Testament' ooit een betere boodschap aan de wereld gebracht? Het lijkt mij dat er onder de naam van dit 'nieuwe verbond' zoveel tragedies zijn gebeurd, zoveel moorden, zoveel misdaden tegen de menselijke natuur. Miljoenen Joden werden vermoord en kregen om niks de schuld.

Het is waar dat ook Israël vele malen faalde om dit Heilige Verbond met Hasjem na te komen, en daarom hebben we een hoge prijs betaald: door de Eerste Tempel te verliezen, door de Tweede Tempel te verliezen. Tijdens de Shoa is ons een vreselijke tragedie overkomen, waarbij zes miljoen van onze broeders en zusters verloren zijn gegaan. En uiteraard overkwamen ons tijdens de reis nog veel meer gebeurtenissen die Israël veel pijn hebben gekost. Dit dwong ons om op te staan en terug te gaan naar het contract, het Heilige Contract dat we hebben met G-d van Israël.

Eén van de instrumenten die G-d gebruikt om Am Israël terug te brengen naar het Verbond is het gebruik van vijanden. Niet alleen de moslims, maar ook de hyperkritiek van de Westerse wereld. Simpelweg om ons te laten zien dat we niets anders hebben om op te vertrouwen dan onze Vader in de hemel!

En ik wil je vertellen dat wij als Jood en vele andere van mijn Joodse vrienden ons zo gelukkig en zo bevoorrecht voelen om tot deze prachtige natie Am Israël te behoren. En ook om zo'n loyale G-d te hebben die Zijn verbond met Zijn uitverkoren volk nooit verbreekt.

Ik wil al mijn vrienden bedanken, ook al ben je het niet helemaal met mij eens. Ik zeg wat ik zeg vanuit het diepst van mijn hart, omdat ik voor jullie allemaal heel duidelijk wil zijn. En als je goede ogen en een open hart hebt, kun je ook zien dat Hasjem zijn volk nooit heeft verlaten, geen moment. Tegen het einde zal de hele wereld gezegend worden door het Koninkrijk van de Enige G-d van Israël, de God van het universum.

Toda raba voor jullie allemaal voor jullie geweldige steun. Blijf Lechaim steunen nu we dicht bij Chanoeka zijn. Onze activiteiten gaan door, studenten bezoeken onze winnaars, wij bezoeken ook onze winnaars en met hen behouden we de geweldige band die we altijd hebben.

Hartelijk dank aan jullie allemaal en vooral aan G-d van Israël, onze enige Verdediger.

Chanoeka

Mijn dierbare vrienden, laat ons niet vergeten wat Chanoeka vertegenwoordigt. Het herinnert ons eraan dat de hoeveelheid niet telt. Wat telt is het geloof en de waarheid die in ons hart schijnt. Wonderen gaan vele malen boven de logica uit, boven wat we met gewone ogen kunnen zien. Chanoeka vertegenwoordigt voor mij de glans van het kleine Israël onder de vleugels van God van Israël. Ongeacht hoeveel vijanden we hebben en hoe machtig ze ook zijn, ongeacht hoeveel antisemitisme overal voorbij is, we moeten weten dat het licht van Hasjem altijd – altijd – altijd bij Zijn volk is.

Fijne vakantie voor ons allemaal.

Help ons alstublieft om Chanoeka-cadeautjes naar onze winnaars te brengen.

Daniël Braun

Nieuws uit Galil

Het was voor mij heel verfrissend om onze winnaars in Rosh Pina en Hatzor te gaan bezoeken met de studenten van de mechina in kibboets Kfar Hanasi: Amit, Iti, Din, Roslan, Maya, Omer, Jaheli en Lihi. Zoals gewoonlijk zijn deze jongeren zeer gemotiveerd, hebben een goede band met de shoa-winnaars en zodra we hun huizen binnenkomen is de sfeer uitstekend, gevuld met leuke gesprekken, vreugde en liefde voor elkaar. Van de winnaars kreeg ik prachtige verhalen over hoe mooi deze bezoeken voor hen zijn na zo'n lange pauze, vooral in de oorlogstijd. Ze misten hen heel erg en vertelden me hoe behulpzaam en gevoelig deze jongeren zijn. De essentie van Lechaim is het verbinden van de jonge en oude generatie en dat creëert een bijzondere en krachtige sfeer en interactie die ik met mijn eigen connectie met de winnaars simpelweg niet kan evenaren.

Studenten op bezoek bij Jafa

Nu de oorlog gedeeltelijk 'voorbij' is, zal de grote uitdaging voor de komende maanden het steunen van onze dierbare winnaars zijn om naar huis terug te keren naar Kiryat Shmona. Hun huizen die langer dan een jaar niet zijn gebruikt, zullen intensief moeten worden schoongemaakt en gerepareerd. Met groot verdriet is Anatoly Grushko, de jongste broer van Klara, op 24 november overleden. Dit droevige nieuws kwam hard bij mij binnen. Moge zijn nagedachtenis een zegen zijn. Ik ken Klara en Anatoli al ruim vijftien jaar en we voelen ons als één familie.

Anatoly met Klara een paar jaar geleden in Kiryat Shmona

Anatoli was tijdens al zijn lijden altijd zo optimistisch en zo inspirerend dat hij nooit klaagde. Voor Klara is het een groot verlies. Anatoly was een baby toen de familie Grushko met vele anderen door de nazi's uit hun huizen werd gedeporteerd en naar het onbekende marcheerde. Toen grootmoeder van Klara en Anatoly onderweg om het leven kwam, nam moeder door een wonder haar drie kinderen mee en vluchtte de groep naar een donker bos en door nog meer wonderen overleefden ze. In de jaren '90 maakte de hele familie Grushko Aliya en leefde in vrede in Kiryat Shmona totdat ze vorig jaar weer uit Kiryat Shmona moesten vluchten omdat opnieuw een verschrikkelijke pogrom Israël trof! Wij wensen Klara en haar familie allemaal troost in deze moeilijke dagen.

Uiting van waardering door Mina

Bij een speciale gelegenheid tijdens een van mijn vele bezoeken aan Mina onthulde Mina mij een heel bijzonder deel van haar levensverhaal. Dit gebeurt alleen vanwege een enorm vertrouwen en het investeren van veel liefde en aandacht om het leven van Mina te verbeteren. Mina is nooit getrouwd, heeft geen kinderen en is altijd een zeer onafhankelijke vrouw geweest, met als gevolg dat ze nu hulp nodig heeft, erg alleen is en afhankelijk is van vreemden die vaak misbruik van haar maken. Wat ze heeft zijn een paar goede vrienden van Lechaim, zoals Rachel, ik en de studenten. Dit persoonlijke verhaal is het resultaat van een jarenlange waardering voor onze en uw (!) investeringen. Bewaar dit verhaal dus alsjeblieft als een schat in je hart.

Mina met de nieuwe studenten

Mina werd tijdens de oorlog in Roemenië geboren. Toen de tijd aanbrak dat haar moeder moest bevallen, diende vader in het leger en was de kliniek in de plaats waar ze woonde gesloten en moest ze naar een nabijgelegen stad reizen. Moeder droeg een tweeling in haar buik. Moeder werd er met paard en wagen naartoe gebracht en toen ze onderweg waren, kreeg moeder tijdens de rit per ongeluk een klap in haar maag. Dit veroorzaakte onmiddellijke geboortepijn. De kar stopte in een nabijgelegen synagoge en in deze synagoge werd Mina geboren. Helaas raakte deze klap het hoofd van een van de tweeling en stierf. Mina werd ongedeerd geboren, maar woog slechts 1 kg!

Haar ouders gaven haar de naam Liba – Mijn geliefde, maar ambtenaren van het namenregister weigerden deze 'ongebruikelijke' naam te schrijven en in plaats daarvan schreef hij Mina als haar naam. De ouders hadden niet de energie en de tijd om het register te veranderen en daarom heet Liba tot op de dag van vandaag Mina. Nadat de familie in de jaren vijftig aliya had gemaakt, veranderden ze ook de echte naam van Mina niet: Liba. Ik wens onze Mina veel goede en gezegende jaren! Ze is momenteel een van de meest geliefde winnaars voor onze studenten en ook voor ons.

Groeten, Timek

Verslag van Shir

We houden het goede werk in de organisatie en ondanks de overbelasting van mijn leven met werk en studenten zijn de leveringen goed voor de harten, maken het gemakkelijk voor de winnaars en maken hen en mij erg blij. Ik wens dat we allemaal alleen maar goed nieuws horen, dat Chanoeka met zijn wonderen en vreugde en alleen maar goede dingen zal brengen met G-ds hulp.

Liefs, Shir

Libi over Moshe:

Hij is erg eenzaam, voedt zijn kinderen alleen op en ze hebben geen contact meer met hem. Hij woont in Beit Shemesh en heeft een helper. Hij heeft een operatie aan zijn been ondergaan en heeft ook problemen met zijn tanden. Hij is eenzaam en wordt blij van de gesprekken. Hij is heel schattig en dankbaar.

Ayala over Ana:

We hadden een goed gesprek. Ze klinkt heel goed en vertelde me dat ze woensdag jarig was. Godzijdank werd het beter met betrekking tot de raketten en de alarmen. Dat is alles, ze klinkt echt goed. Ze vertelde me zoals gewoonlijk veel verhalen uit haar verleden en vroeg naar mij. Nog meer review: het was ook leuk om te horen dat het in het noorden rustiger is en ze dus minder alarmen heeft. Ze begon eindelijk te praten over de ontmoeting met haar kinderen en eindelijk naar de oogoperatie te gaan die ze al heel lang nodig heeft. Zoals altijd was het een goed gesprek met haar.

Op bezoek bij Esther in Safed

Eindelijk ontmoette ik Esther in de bergstad Safed in Galilea

Ik had al jaren over haar gehoord via L'Chaim. Ik had er altijd van gedroomd Esther persoonlijk te ontmoeten. Toen we haar huis binnenkwamen, daar was ze. Het leek erop dat we onmiddellijk "verbonden" waren. Wat een geweldige vrouw is zij, inmiddels bijna 90 jaar oud. Maar ze ziet er ongeveer uit als 70, gezond en lenig. We zaten in haar kleurrijke en artistieke salon en spraken over haar veelvuldige contact met soldaten. Foto's van hun lachende gezichten sierden haar muren samen met de lachende jonge vrijwilligers van L'Chaim die op veel plaatsen in contact komen met ouderen, soms gehandicapten, vaak een laag inkomen en vaak eenzaam in Safed en omliggende gebieden. Er klonken geen sirenes en er vielen geen raketten terwijl we op reis waren of Esther bezochten. Uiteindelijk moesten we vertrekken en omhelsden we Esther bij het afscheid. Esther is een inspiratie, vol liefde die ze over anderen uitstort. Moge ze veilig, gezond en optimistisch blijven.

Groeten, Mati F.

Elke week heb ik het voorrecht om Miriam te bezoeken, die onlangs een operatie heeft ondergaan, maar, God zij dank, goed herstelt. We zitten in haar vredige tuin, drinken koffie, spelen spelletjes en wisselen verhalen uit.

Bij elk bezoek wordt meer onthuld over haar ongelooflijke leven: een echte overlever in alle opzichten. Ze deelde herinneringen aan haar jeugd in Warschau, haar tijd in het DP-kamp in München en haar reis door New York, Los Angeles en uiteindelijk Israël. Vorige week gaf ze me paradijsvogels uit haar tuin en honingcake voor Rosj Hasjana. Volgende week plannen we een speciale brunch bij Aroma Café.

Ik ben Daniel enorm dankbaar dat hij ons via L'Chaim bij elkaar heeft gebracht; het was echt een zegen. Ik ontmoet Miriam nog steeds elke week, soms twee keer per week. Als ze een paniekaanval krijgt, zal ze bellen en als ik daartoe in staat ben, zal ik bij haar zijn. Onlangs was het slecht en de gebruikelijke dingen die we probeerden werkten niet. Ik ging gewoon naast haar op de bank zitten, hield haar hand vast en las Tehillim. Ze sloot haar ogen en leek een beetje rustiger te zijn. Maar vooral deze episoden (die overblijfselen zijn van haar traumatische jeugd in Polen tijdens de Holocaust) moeten zich door haar heen werken. Het is moeilijk voor mij om haar te zien lijden en soms voel ik me hulpeloos. Maar ze vertelde me daarna dat alleen haar hand vasthouden en erbij zijn voldoende is. Een paar keer per maand gaan we brunchen in IZ café. We zitten twee uur lang samen te eten en te kletsen. En soms breng ik verf naar haar huis en dat doen we al pratend. Of we spelen Scrabble. Hier zijn een paar foto's - een van ons in IZ Cafe en de andere van haar terwijl ze aquarelleerde terwijl ik daar was.

Mindy Rubenstein

--

Daniel Braun

Email: danielxrw@gmail.com

Phone: + 972 54 772 3510

Website: <https://www.lechaim2life.org.il/> (Hebreeuws)
<https://www.lechaim2life.org.il/english> (Engels)